

trakter, afsluttede i paagældende land med dets borgere, eller til dækning af beløb, som selskabet er pligtig til at udrede i henhold til den nye lov, derunder ogsaa boder. I det vi derhos har foreslaaet, at det nævnte pengebeløb skal udgøre en saapas stor sum som kr. 100 000, at denne sum altid skal være tilstede, og at beløbet ikke skal kunne tages tilbage, forinden selskabet paa skyldtgørende maade har opfyldt eller stillet sikkerhed for opfyldelsen af sine i vedkommende land indgaaede forsikringskontrakter, har vi ment, at der vil opnaaes ialfald nogen sikkerhed for, baade at financielt daarlige selskaber ikke begynder nogen virksomhed i de tre nordiske lande, og at et udenlandsk selskab ikke pludselig trækker sig ud af landet uden at gøre ret og skiel for sig. Den af os her foreslaaede ordning har derhos i vore øjne den fordel, at den intet endelig afgør, men tvertimod i fremtiden vil kunne danne en naturlig overgang enten til intet at kræve af udenlandske selskaber, om dette skulde anses for ønskeligt, eller til at kræve deposition af den fulde præmiereserve for de i vedkommende land tegnede forsikringer, om det skulde vise sig, at denne strengere ordning vinder almindelig anerkendelse, og at dens indførelse er paatrævet ogsaa i de tre nordiske lande.

Med hensyn til omfanget for den nye Lovs virkekræds har vi antaget, at for det første anstalter med statsgaranti i det hele og store taget maa falde udenfor loven. Om saadanne anstalters virksomhed vil der være særlig lovstiftet, og denne speciallovgivning antages da at burde opretholdes ved siden af en almindelig lov overensstemmende med nærværende udkast. Kun i enkelte anvendelser har vi ment, at den nye lov burde blive gældende ogsaa for saadanne anstalter, nemlig forsaavidt angaar de bestemmelser, som tilstøter delvis at dække udgifterne ved kontrolmyndigheden, at skaffe denne nødvendigt statistisk materiale, at hindre utilbørlig reklame og at sikre de forsikrede adgang til altid at blive bekendte med de betingelser, hvorpaa de har indgaaet forsikringskontrakten.

Endvidere har vi ment, at loven i almindelighed heller ikke bør komme til anvendelse paa ganske smaa gjensidige livsforsikrings-selskaber, samt at der ligeoverfor selskaber, hvis virksomhed udelukkende bestaar i at overtage gjenforsikring, bør være adgang til at tillade de afvigelser fra lovens regler, som maatte være nødvendige af hensyn til saadanne selskabers virksomhed.

Derimod har vi selvfølgelig ment, at loven maa blive anvendelig paa inden- og udenlandske selskaber, som ved dens ikrafttræden allerede er i virksomhed inden landet. Noget betænkelighed kan der formentlig ikke rejses herimod, aldenstund der, som i vore udkast skeet, levnes vedkommende selskaber en passende tid til at ordne sig i, og der ogsaa iøvrigt gives bestemmelser, som i overgangstiden kan lette selskaberne.

Kristiania, den 22de december 1900.

S. Lambrechts.

Dr. J. G. Deunkler.

Paul Isberg.

J. Bing.

Crest Bring.

Thomas Fearuley.

Dr. J. P. Gram.

M. S. Hansson.

Dr. And. Lindstedt.

Sven Palmé.

M. C. B. Petersen.

Dr. Oscar Blaton.